

Bir Efendiye Kul Olma

– Yazan Adam · 22 Temmuz 2017

Hiç...

Bir efendiye kul olma

Akıl ve vicdanını soldurma

Garip bir hevese kapılıp yanlış yola dalma

Her anlatılana sahip çıkararak itikat gibi adanma

Zor günlerinde sana yakın duranı unutarak vefasızlık yapma

Her insanın düğümlendiği zamanlar olur, sadece kendin yaşamıyorsun avunma

Her şartta sana en yakın olan Rabbini hatırla, onu dost eden zan içinde korkma, seven odur unutma

Benim zannettiğin her varlığın sahibi odur yanılma, bir aleme gidiyorsun, sessiz sedasız inliyorsun

yanılma

Beni...

İster dinle

İstersen kulak verme

Akıl ve irade senin değil mi sual eyle

Neden marifetten, muhakemeden vazgeçersin söyle

Keyfiyet ve zevkine gelince hesap içindesin, akidede neredesin böyle

Şek ve şerik içinde olan dost eylersin, her sırrını ifşa edersin hassasiyet nerede

Evlenecek yaşa gelmişsin, abiler bilir diyorsun, bir resme bakarak saadet bekliyorsun ezbere

Bu bir edep mi, nezaket mi, teslimiyet mi, adanmışlık mı, yoksa bağınazlık içinde çaresizlik mi söyle

Nikahta keramet vardır derler, keramete bel bağlayan saadeti hülya sanandır, düşte yaşayandır kime ne

Bilerek...

Veya bilmeyerek

Özellikle nefsime yenik düşerek

Zafiyetin amansız baskısına yenik düşerek

Boş ver diyerek, düşüncesizliğe saparak ve gülerek

Arzunun sürüklediği, merakın depreştiği yanlışlara girerek

Haddi geçmiş, akli zorlamış, nefse kulak kabartmış olduğunu bilerek

İşlenmiş hataların, münker olan kabahatların sahibi inkara kalkışmadan Rabbim dan affı mahcubiyetle

mağfıret dilemeliyim

Mustafa Cilasun